

kunne finde Sted, i Mellemtiden i Anledning af en bethdeligere foresunden Forringelse. Om-
taxationen er henlagt til Forsikkringsens Be-
stillingsmand, og Burderingsmændene som de
hertil nærmest og bedst skiktede.

ad § 5.

Angaaende 1ste Punktum jvfr. Anordn. af
1792 § 4.

Skaden bør selvfølgelig anmeldes, da den
kan have været saa ubetydelig, at Bestillings-
manden ikke selv er bleven opmærksom paa
den. At Burderingen stæer af de sædvanlige
Burderingsmænd i hans Overværelse, vil findes
naturligt, og disse behøve som Følge heraf
ikke til Byrde for den Skabelidte hver Gang
at indmelde. Afstillelsen af Brandstader i
totale og partielle er deels begrundet i Sagens
Natur, og dels foreskrevet til Betryggelse af
Forsikkringsens Interesse, idet den Brand-
lidte vel skal have sit Tab erstattet, men heller
ikke videre.

Man har fundet det hensigtsmæssigt, istæ-
detfor, den i Anordn. af 1792 § 9 angaaende
de fra Branden tiloversblevne Levninger inde-
holdte Regel, at optage den for Landbygning-
ernes Brandforsikring gjældende efter Lov af
4de Marts 1857 § 18.

ad § 6.

Jvfr. Anordn. af 1792 §§ 11 og 12.
Bestemmelsen om Anvendelsen af Erstatningen
er, forsaavidt den afviger fra nævnte § 11,
foreskrevet til yderligere Betryggelse mod
Brandstiftelse. Reglerne angaaende Udbetaling
slutte sig, ogse til Reglerne om Erstatningens
Anvendelse og Brandlidtes heraf følgende Krav
paa Udbetaling af et dertil svarende Beløb.

ad § 7.

Brandfontingentet er i de danske Kjøb-
stæder ifølge Pl. af 23de April 1834, jvfr.
Anordn. af 1792 § 14, fastsat saaledes, at det
ordinært svares 10 St. af hvert 100 Rd. af
Forsikkringssummen, men ifølge Forordn. af
6te April 1832 § 8 samt § 12 1ste Mem-
brum et forhøjet Kontingent af 20 St. af
Bygninger, der ere belagte med Straatag eller
have Brædegable eller Brædebeklædning, og

endelig 25 St. af Bygninger, der saavel have
Straatag som Brædegabl eller Brædebeklædning.
I den Kjøbenhavnske Kommunalbestyrelses For-
slag af 13de Novbr. 1857 er Kontingentet for
væsentligt de samme Klasser af Bygninger,
som her i Udkastet ere opstillede; ansat til
henholdsvis 15, 25 og 30 St. Disse Satser,
der, naar henføres til den forholdsvis høiere
Risiko, Forsikringen paatager sig, og de nød-
vendigvis forøgede Administrationsomkostninger,
paa ingen Maade kunne antages at overstige
Billighedens Fordringer, har Ministeriet troet
omtrent at kunne slutte sig til, idet man ved
Balget af Tallene 16, 24 og 32 tillige har
havt Hensigtsmæssigheden af at benytte Tal,
der ere delelige med 4, for Die.

ad § 8.

Da Kjøbenhavn ved Indtrædelsen i de danske
Kjøbstæders Brandforsikring ikke har nogen
Deel i den af disse opsamlede rentebærende
Reservefond, vilde det være en Forurettelse
mod Kjøbstæderne i Danmark, saafremt det ikke
paalægdes Kjøbenhavn ved et Tilskud snarest mu-
ligt at supplere Fonden for sit Vedkommende.
Naar Kjøbstædernes samlede nuværende For-
sikringssum anslaaes til 85,000,000 Rd., Re-
servefonden til 500,000 Rd. og Bygningerne
i Kjøbenhavn til en Værdi af 300,000 Rd., vilde
saaledes Tilskudet for Diebliffet blive 1,765 Rd.,
hvilken Sum det ikke kan antages overkomme-
ligt for Byen at udrede, naar den ansættes til
Udbetalelse med $\frac{1}{4}$ hvert Halvaar i de 2 første
Forsikringsaar. Det forstaaer sig af sig selv,
at Tilskudets endelige Størrelse bør berøe paa
en Opgjørelse af Stillingen med Hensyn til
Bygningernes Assurancerværdi den 1ste April
1864 eller hvilket andet senere Tidspunkt, Ind-
lemmelsen maatte finde Sted.

ad § 9.

Idet man med Hensyn til denne § kun-
skal bemærke, at man har fundet Størrelsen af
de her foreslaaede Gebyrer passende efter de
islandske Forhold, maa man tilføie, at Sæns
Slutning er affattet i Overensstemmelse med
de for Udbetalelsen af Udgifterne ved de tvende
Arter af Omburderinger i Danmark gjældende
Regler.